

LBRIS

We know
books

Taylor Era by Era The Unauthorized Biography
Copyright © Michael O'Mara Books Limited 2024

Copyright © 2024 Editura For You

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You.
Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Redactare: Ana-Maria Datcu
Tehnoredactare: Anca Șerbu
Design copertă: Stelian Bigan

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SULLIVAN, CAROLINE

Taylor: eră cu eră/Caroline Sullivan; trad. din lb. engleză de Daria Boțoroga.

- București : For You, 2025

Index

ISBN 978-606-639-764-3

I. Boțoroga, Daria (trad.)

78

929

Caroline Sullivan

TAYLOR

ERĂ CU ERĂ

Traducere din limba engleză
de Daria Boțoroga

Credite pentru imagini

Editorii doresc să le mulțumească următoarelor surse pentru permisiunea de a reproduce imaginile din această carte.

Planșe cu fotografii – în ordinea apariției:

1. Al Messerschmidt/Getty Images, 2. Jesse D. Garrabrant/NBAE via Getty Images, 3. Kevin Winter/ACMA/Getty Images for ACMA, 4. Kevin Mazur/WireImage/Getty Images, 5. AP Photo/Charles Sykes/Alamy Stock Photo, 6. AP Photo/Jae C. Hong/Alamy Stock Photo, 7. Theo Wargo/WireImage for New York Post/ Getty Images, 8. Kevork Djansezian/Getty Images, 9. AP Photo/ Jason DeCrow/Alamy Stock Photo, 10. Jeff Kravitz/FilmMagic/ Getty Images, 11. UPI/Alamy Stock Photo, 12. Dave Hogan/ Getty Images, 13. Rmv/Shutterstock, 14. Hoo-Me/Mediapunch/ Shutterstock, 15. Terry Wyatt/UPI/Shutterstock, 16. Kevin Mazur/ WireImage/Getty Images, 17. David Fisher/Shutterstock, 18. Matt Winkelmeyer/TAS18/Getty Images for TAS, 19. Joe Mahoney/Getty Images, 20. imageSPACE/Shutterstock, 21. Working Title/ Universal/Kobal/Shutterstock, 22. Jackson Lee/GC Images/Getty Images, 23. Frank Micelotta/Fox/PictureGroup/Shutterstock, 24. ABACA/Shutterstock, 25. AP Photo/Chris Pizzello/Alamy Stock Photo, 26. JMEnternational/JMEnternational pentru BRIT Awards/Getty Images, 27. Kevin Winter/Getty Images pentru The Recording Academy, 28. Valerie Macon/AFP via Getty Images, 29. Jeff Kravitz/TAS23/Getty Images pentru TAS Rights Management, 30. Brittany Murray/MediaNews Group/Long Beach Press- Telegram via Getty Images, 31. Ezra Shaw/Getty Images, 32. Allen J. Schaben/Los Angeles Times via Getty Images, 33. Casey Flanigan/imageSPACE/Shutterstock

S-au depus toate eforturile pentru a recunoaște corect și a contacta sursa și/sau deținătorul drepturilor de autor pentru fiecare imagine, iar editorul își cere scuze pentru orice erori sau omisiuni neintenționate, care vor fi corectate în edițiile viitoare ale acestei cărți.

Cuprins

Introducere	5
Capitolul 1 La început	13
Capitolul 2 Mai întâi de toate	28
Capitolul 3 Lupta pentru a se face auzită	48
Capitolul 4 Plata datoriilor	63
Capitolul 5 Obținerea contractului	74
Capitolul 6 Albumul <i>Taylor Swift</i>	83
Capitolul 7 Albumul <i>Fearless</i>	104
Capitolul 8 Albumul <i>Speak Now</i>	116
Capitolul 9 <i>Red</i>	133
Capitolul 10 Albumul <i>1989</i>	150
Capitolul 11 <i>Reputation</i>	167
Capitolul 12 <i>Lover</i>	180
Capitolul 13 <i>Folklore și Evermore</i>	205
Capitolul 14 <i>Midnights</i>	213
Capitolul 15 Turneul Eras	221
Mulțumiri	237
Credite pentru imagini	238

1

La început

Taylor Alison Swift, numele ei la naștere, se consideră o fată care e prietenă cu toate fetele. Deși botezată după numele unui bărbat – cântărețul și compozitorul James Taylor –, ea își susține neobosită prietenele, în special pe muziciene. Ea le inspiră pe tinere să își scrie propriile cântece. Chiar și alegerea de către mama sa a unui nume de familie bărbătesc pentru fiica sa are o origine pro-feminină: Andreei Swift i-a plăcut muzica lui și s-a gândit că un nume neutru din punctul de vedere al genului ar fi util dacă fiica ei va dori să își stabilească o carieră în afaceri.

Taylor Swift nu a aflat sursa numelui său până când nu i s-a întâmplat să îi spună Andreei că melodia pe care o cânta cel mai mult la clasa de cor a școlii era „Fire and Rain“ a „unui tip pe nume James Taylor“. Mama i-a zis:

– Este foarte amuzant că spui asta, pentru că numele tău este oarecum inspirat de el.

Swift avea să-și aducă aminte: „A fost prima dată când mi s-a spus că, de fapt, mă numesc așa datorită muzicii lui James Taylor.“ Celălalt nume luat în considerare de părinții

ei a fost Shelby, „dar apoi și-au dat seama că numele meu ar fi Shelby Swift și că ceilalți copiii ar putea râde de mine“, a dezvăluit ea în 2016, în timp ce vizita tineri pacienți la Memorial Sloan-Kettering Cancer Center din New York. Și putea fi și mai rău: în timp ce era însărcinată, Andrea Swift asculta cu regularitate o anumită trupă britanică de metal și ar fi putut decide că primul ei născut va prospera sub numele de Def Leppard Swift...

Taylor Swift a dezvăluit originea cuvântului „Taylor“ în cadrul unui spectacol susținut în 2011 la Madison Square Garden, în New York, cel mai mare spațiu acoperit din oraș. Cel mai minunat aspect al concertelor susținute acolo, a spus ea, este că se pot întâmpla lucruri „magice, magice“ – cum ar fi intrarea pe scenă a lui James Taylor însuși. Și, ca prin magie, James Taylor, elegant, îmbrăcat la costum, i s-a alăturat cu chitara în mână pe scenă și cei doi au cântat „Fire and Rain“, cântec care îl consacrase ca unul dintre giganții generației de aur de interpreți și compozitori de la începutul anilor 1970. După ce au terminat de cântat, ea s-a lăsat pe spate, cu gura căscată de bucurie, și l-a aplaudat în uralele de bucurie ale publicului.

„Ei te plac foarte mult, cred“, i-a spus ea. „Mă bucur că ai sunat“, a răspuns el. Ca o coincidență, în timp ce „Fire and Rain“ a fost primul său hit, doar unul dintre single-urile sale a ajuns pe locul 1 în Billboard Hot 100: „You’ve Got a Friend“, cover-ul său din 1971 al unui cântec scris de o femeie, Carole King.

Nu este surprinzător faptul că cea mai puternică legătură a lui Swift ca interpretă este cea creată cu femeii. Cântecurile ei se potrivesc cu experiența feminină, discutând despre fluctuațiile relațiilor și indicând momentele de euforie și

indiferență într-un mod în care puțini alți compozitori contemporani reușesc. Întotdeauna și-a umplut jurnalele cu observații, iar detaliile jurnalistice ale versurilor sale sunt de actualitate. Înregistrări reale de jurnal scrise de mână, unele datând de pe vremea când avea 14 ani, și paginile în care își exersa autograful în cazul în care cineva i-l va cere vreodată au fost incluse în ediția de lux a albumului *Lover*, din 2019. Prietenii ei cu femeii sunt pline de căldură, iar ea le este loială. Este de neconceput, de exemplu, ca ea să își abandoneze o prietenă într-un club de noapte pentru că un tip i-a făcut ochi dulci.

Taylor a vorbit de multe ori despre recunoștința ei pentru cercul său de prietene, dintre care unele fac parte din viața ei încă din timpul școlii. „Ceea ce pare posibil, ușor și confortabil este să am această întreagă ligă de prietene incredibile“, a declarat ea pentru *Esquire* în 2014, cu o săptămână înainte de lansarea albumului original *1989*. „Și pot avea încredere în ele, iar motivul pentru care știu că pot avea încredere în ele este că în presă nu este scris nimic adevărat despre mine acum.“ (Cu alte cuvinte, niciuna dintre prietenele ei apropiate nu a divulgat informații personale despre ea.)

Când a dat interviul pentru *Esquire*, nu avea nicio idee despre modul în care albumul *1989* îi va spori celebritatea, transformând-o dintr-o cântăreață country-pop de mare succes într-o vedetă pop de succes. S-ar putea să fi bănuțit că albumul o va duce la următorul nivel, dar nu avea cum să prevadă, de exemplu, că Ryan Adams, vedetă de alt-country, va face un cover după întregul album sau că va trebui să obțină drepturi de autor pentru o expresie de trei cuvinte din single-ul principal, „Shake It Off“, pentru a împiedica monetizarea acesteia de către vânzătorii de tricouri și altele asemenea. Celebritatea

din zona muzicii country, chiar și la cel mai înalt nivel, nu are amploarea faimei din zona muzicii pop.

La acel moment, în octombrie 2014, ea avea o experiență bogată în ceea ce privește articolele scrise despre ea, dar după albumul *1989* acest lucru a devenit o constantă. Majoritatea relatărilor erau – și rămân până în ziua de azi – despre bărbații cu care se vedea, iar acest lucru devenise deja atât de enervant, încât ea a declarat: „Am încetat [o vreme] să-mi mai dau întâlnire cu bărbați pentru că a însemnat mult pentru mine să clarific lucrurile – că nu am nevoie de un tip în preajmă [...] pentru a mă simți bine în pielea mea. Și am vrut să le arăt fanilor mei același lucru.“

Mesajul-cheie este „Am vrut să le arăt fanilor mei“, adică mai ales fetelor și femeilor care o susțin. Devotamentul tinerelor, adesea adolescente – așa cum era și Taylor la începuturile sale –, i-a permis carierei sale să evolueze. Când turneul Eras și-a început turul victorios în jurul lumii, unele Swifties o susțineau de aproape 20 de ani! Au rămas alături de ea pentru că o considerau o persoană apropiată: au crescut cu ea și au trecut prin fiecare etapă a vieții alături de ea.

Altfel spus, Taylor este iubită pentru că este plină de omenie. Da, este bogată, frumoasă și plină de o strălucire detectabilă doar la artiștii pop aflați la apogeul puterilor lor (Beyoncé și Dua Lipa emană același tip de strălucire), însă Swift este o persoană failibilă, reală, iar realitatea ei nu este niciodată departe de suprafață. Imaginează-ți-o pe Beyoncé întrerupând un spectacol, așa cum a făcut-o Swift odată, cu anunțul „Îmi pare rău, prieteni, dar trebuie neapărat să îmi suflu nasul. Jur că o voi face foarte repede, puteți să țipați pentru a umple tăcerea ciudată, vă rog?“. Iată de ce are un loc rezervat în inima atât de multor fani.

Sprijinul de la Swifties nu s-a clătinat niciodată, nici chiar în 2016, când a fost prinsă mințind despre aprobarea unui cântec al lui Kanye West care o menționa. Alții s-au întors împotriva ei atunci, iar incidentul a făcut-o să ia o pauză de la aparițiile publice. Pe scurt, iată ce s-a întâmplat: în piesa „Famous“ (single-ul principal de pe albumul său *The Life of Pablo*, din 2016), West a declarat că e posibil ca el și Taylor să facă sex, apoi a numit-o „bitch“ [„cățea“] și a susținut că lui i se datorează faima ei – aluzie la faptul că i-a întrerupt discursul de mulțumire la MTV Video Music Awards 2009. Cântecele ei „You Belong With Me“ câștigase premiul pentru cel mai bun videoclip feminin, iar West a urcat pe scenă pentru a-i spune lui Taylor, șocată, că „Single Ladies (Put a Ring on It)“ al lui Beyoncé, care fusese nominalizat la aceeași categorie, era „unul dintre cele mai bune videoclipuri din toate timpurile“. Furoarea mediatică care a urmat a făcut ca acest moment să nu fie uitat niciodată.

Se pare că Taylor știa dinainte despre replica „sex“; cei doi vorbiseră la telefon înainte să înregistreze „Famous“ și el a menționat acest lucru. Într-o transcriere parțială a convorbirii telefonice publicată de Kim Kardashian în iunie 2016, ea a declarat: „Adică este ca un fel de compliment.“ Ea a simțit că a fost „ironic“.

Dar nu aceasta a fost partea controversată a cântecului. Punctul critic a fost cuvântul „bitch“. West a susținut că a folosit cuvântul „cu afecțiune“ și a declarat că el și Taylor au discutat despre acesta în timpul convorbirii telefonice și că ea l-a aprobat. Taylor a confirmat că au vorbit la telefon, dar a negat că ar fi aprobat cuvântul „bitch“.

Într-un tweet din 2020, Tree Paine, PR-ul lui Taylor, a declarat că principalul motiv pentru care West a sunat-o

a fost pentru a o ruga să posteze un link către „Famous“ pentru milioanele ei de urmăritori de pe Twitter, ceea ce ea a refuzat să facă. Se pare că orice discuție despre versurile cântecului a fost secundară. Ea a fost făcută să pară necinstită atunci când Kim Kardashian, soția de atunci a lui West, a părut să confirme versiunea soțului ei despre ce s-a petrecut. De asemenea, Kardashian a părut să creadă că Taylor neagă că a vorbit vreodată cu West.

În martie 2020, Taylor a fost reabilitată când a fost divulgat restul conversației telefonice și s-a dovedit că folosirea lui „*bitch*“ nu a intrat în discuție. Pe baza convorbirii dezvăluite, West i-a cerut să îi folosească numele în cântec, iar ea a fost de acord; de asemenea, a fost de acord cu aluzia la sex, dar nu a aprobat apelativul „*bitch*“. Nici nu avea cum, căci subiectul nici nu a apărut în discuția lor.

Kim Kardashian a mai postat un tweet în 24 martie: „Au vorbit clar [la telefon]. [...] Nimeni nu a negat vreodată că «*bitch*» a fost folosit fără permisiunea ei.“ Această dispută complicată a scos la iveală tot ce era mai rău în multe site-uri media, unii profitând de ocazie pentru a o ataca pe Swift, care până atunci fusese „perfectă“ (percepută ca fiind atât de perfectă, încât *Rolling Stone* a intitulat un interviu din 2009, probabil ironic, „Viața foarte roz și foarte perfectă a lui Taylor Swift“). Apăreau tot felul de titluri de articole corozive: „Când ți-ai dat seama prima dată că Taylor Swift te minte?“ și metaîntrebarea „Când s-a întors mass-media împotriva lui Taylor Swift?“.

Tabăra anti-Swift a criticat chiar și relația ei Harry Styles, demult terminată, în 2012–2013, ca fiind o manevră publicitară – deși, dacă ar fi fost adevărat, de ce nu au existat sute de fotografii ale paparazilor cu momentele liniștite ale

cuplului, așa cum se întâmplă de obicei când poveștile de iubire sunt transformate în știri mondene? Unde erau fotografiile în care Styles lua prânzul cu ea la restaurantul chinezesc Fortune City din orașul său natal, Holmes Chapel, în Cheshire? Nu există nicio fotografie a acelei zile, în afară de una făcută de proprietar și alta postată pe Twitter de un client.

Nu trebuie să ne chinuim prea mult pentru a ne da seama că întreaga controversă cu Kanye și Kim, precum și răzbunarea – sub forma unui succes și a unei aclamări și mai mari – trebuie să fi fost dulci. Câțiva ani mai târziu, privind înapoi la acea perioadă din viața ei, Swift a fost surprinzător de senină, spunând într-un interviu pentru *Rolling Stone*: „Nu poți să câștigi încontinuu și oamenilor să le placă asta.“

În tot acest timp, Swifties au susținut-o. Când Taylor trecea printr-o perioadă dificilă, Swifties erau alături de ea, empatizând. O recenzie din *Rolling Stone* despre un concert din mai 2023 de la MetLife Stadium, din New Jersey, descria o femeie care a căzut în genunchi și a plâns pe parcursul unei versiuni de 10 minute din „All Too Well“, un cântec luminos despre „nostalgia“ de după despărțire, cu versuri pline de elemente precum frunzele de toamnă, aerul proaspăt și cămășile în carouri. Criticul Rob Sheffield, care stătea în rândul alăturat, emoționat de lacrimile ei, a numit-o pe femeie „strașnica mea eroină“.

Însă nu înseamnă că muzica ei li se potrivește doar femeilor. Dimpotrivă: în recenzia sa despre cele 3 spectacole Eras de la MetLife, Sheffield, devenit fan Swiftie, a demonstrat că femeile nu dețin monopolul asupra admirației pentru Taylor. El și-a descris cu claritate reacția emoțională la concertele – plângând, cântând – și a spus că încă poartă brățara prieteniei pe care i-a dat-o înainte de unul dintre spectacole un alt fan, un străin.

Pasiunea fanilor Swiftie pentru brățările prieteniei – a nu se confunda cu brățara Bejeweled, din aur și pietre prețioase, care a fost disponibilă pentru scurt timp în magazinul ei online – a luat amploare când le-a menționat într-o piesă de pe albumul *Midnights*, din 2022: „You’re On Your Own, Kid“. În jurul lor s-a dezvoltat rapid o tradiție, fanii oferindu-și-le în parcări înainte de concerte. De multe ori, după cum a remarcat Sheffield, aceia care le schimbau nu se mai întâlneau niciodată, astfel încât gestul avea o semnificație specială, sinceră. În recenzia sa, a numit cele 3 concerte de peste 3 ore nu doar un „catharsis“ pentru Taylor însăși, ci și „o spectaculoasă Tay-pocalipsă emoțională“ pentru fani.

Taylor este conștientă de impactul deosebit al cântecului „All Too Well“; de la apariția albumului precedent, *Red*, în 2012, acesta i-a fost solicitat mai mult decât orice altă piesă. Când a scos *Red (Taylor’s Version)* în 2021, Swifties au contribuit la propulsarea piesei pe locul 1 în Billboard Hot 100. De fapt, fanii și-au însușit piesa – lucru pe care ea îl recunoaște. Nu a fost niciodată destinată să fie un single sau un videoclip, a spus ea într-un interviu din 2021 publicat de casa ei de discuri, UMG. „Dar ceea ce a fost atât de nebunesc este că, atunci când a ieșit în lume, fanii au decis între ei că este favorita lor. Ei într-un fel [...] au revendicat-o ca fiind cel mai important cântec de pe *Red*. [...] Acest cântec s-a transformat într-o poveste despre ceea ce fanii au făcut pentru el.“

Fetele – în special adolescentele – au fost cele care i-au oferit o carieră lui Taylor. Când a început să caute o casă de discuri, la vârsta de 13 ani, ea s-a confruntat peste tot cu scepticismul. Scrisa cântece încă de la vârsta de 10 ani, iar familia ei se mutase din Pennsylvania în Nashville cu intenția clară de a o ajuta să înceapă o carieră în muzica country. Dar

poziționarea ei ca interpretă de country în capitala americană a muzicii country a ridicat sprâncene și semne de întrebare. Putea să fie precoce, talentată și extrem de inteligentă, putea să aibă o pasiune autentică pentru muzică, dar în Nashville asta nu însemna mare lucru. Casele de discuri i-au spus că o puștoaică ce-și scrie propriile cântece despre tumultoasele iubiri din liceu nu va avea succes în rândul publicului de bază al muzicii country: femeii de 30 de ani – care, în orice caz, preferă interpreții bărbați. Dacă ar scrie câteva cântece adresate publicului feminin mai în vârstă, au spus casele de discuri, s-ar gândi să semneze cu ea. Sau, dacă ar fi dispusă să lase compozitori mai experimentați să scrie, lăsând-o doar să interpreteze melodiile, ar lua în considerare și acest lucru. Ceea ce nu au anticipat casele de discuri a fost că putea să existe un public feminin mult mai tânăr căruia îi place muzica country – așa cum îi plăcea și lui Swift – și care s-ar raporta la o cântăreață și compozitoare de vârsta lor, care compune cântece profund emoționale despre propriile experiențe.

Nu că industria country ar fi ignorat în mod intenționat interpretele tinere; mai degrabă, artiștii country au scris și au cântat întotdeauna pentru cei de peste 30 de ani deoarece au presupus că adulții reprezintă singurul public. Scott Borchetta, fondatorul Big Machine Records, care a semnat contractul cu Taylor în 2005, a declarat ulterior pentru *Inc.*: „[Muzica country nu era] un format pentru adolescenți. În acel moment, era pentru un segment demografic de 25–54 de ani, iar femeile mai tinere se chinuiau din răspuțeri să răzbată în acest mediu. Chiar nu era o opțiune la acea vreme.“ Chiar și câțiva artiști foarte tineri care au ajuns în top, cum ar fi Tanya Tucker și LeAnn Rimes, au fost lansați pentru un public adult; ambele aveau 13 ani când au apărut primele lor hituri, însă maturitatea vocii lor și materialul a fost

orientat pentru a li se adresa adulților. De fapt, primul succes al Tanyei Tucker a venit cu un cântec care cu greu putea fi mai puțin prietenos cu adolescenții: „Delta Dawn“, o baladă stranie și impunătoare despre o femeie de 41 de ani care nu a trecut niciodată peste faptul că a fost abandonată de către un bărbat care îi promisese că se va căsători cu ea.

Și apoi a apărut Taylor Swift.

Fostul ei iubit din liceu, care a părăsit-o pentru a pleca la facultate („Tim McGraw“), colega de clasă frumoasă și invidiată care este în secret bulimică („Tied Together with a Smile“) – personajele din cântecele lui Taylor erau de genul acelor pe care orice adolescentă le recunoaște. Mai era și „șăranul“ cu care se întâlnea în primul an de liceu, dar pe care în cele din urmă l-a părăsit din cauza aroganței sale – asta și pentru că a refuzat să o lase să-i conducă vreodată camioneta („Picture to Burn“). Fiecare tânără a trecut prin asta, iar darul lui Taylor a fost acela de a-și putea transforma experiențele în cântece.

Datorită acestei abilități, când și-a dat seama că ea și tipul despre care a scris în „Tim McGraw“ (adică Drew Dunlap) nu aveau un „cântec al nostru“, a scris singură unul. Apropos: nu mai avusese până atunci un iubit despre care să scrie. Drew a fost primul. Swifties au speculat că „A Perfectly Good Heart“ și „Fifteen“ sunt tot despre el. De fapt, aceasta din urmă este despre cea mai bună prietenă a ei, Abigail Anderson, dar conține și versuri ambigue despre un băiat cu care povestitoarea din cântec dorea să se căsătorească într-o zi, deci este posibil să fi fost vorba despre Drew.

Pe bună dreptate, Taylor și-a intitulat noua piesă „Our Song“ [„Cântecul nostru“] și a interpretat-o la concursul de talente din clasa a noua. De înțeles: de ce să-l păstreze doar

pentru ei doi? A știut că este special, a declarat ea în timpul unui interviu pentru AOL, când copiii de la școală au abordat-o la câteva luni după concursul de talente pentru a-i spune că le-a plăcut cântecul pe care îl interpretase cu atâtea luni înainte. „Și apoi au început să-mi cânte versurile, pe care le auziseră o singură dată, așa că m-am gândit: «Se întâmplă ceva aici...»“

Când „Our Song“ a fost lansat ca single, în septembrie 2007, a stat 6 săptămâni în fruntea clasamentului Hot Country Songs, propulsat de recunoașterea câștigată pentru cele două single-uri anterioare, „Tim McGraw“ și „Teardrops on My Guitar“. Acesta a fost cântecul care i-a deschis calea către celebritatea în zona country.

De ce tocmai acesta? Pentru că versurile sunt puternic descriptive: ea „mergea alături“ de iubitul ei în mașina lui, părul îi flutura liber pe umeri, iubitul conducea cu o mână și îi ținea inima cu cealaltă... Taylor a surprins în versuri micile detalii, iar faptul că avea 15 ani când a scris această piesă o face cu atât mai remarcabilă. În al doilea rând, este un cântec *despre* un cântec: ea mărturisește în primul vers că cei doi nu au o melodie pe care să o considere a lor. Apoi, cea mai bună parte: refrenul. În el, băiatul spune că au un cântec. Este alcătuit din sunetele pe care el le asociază cu relația lor: vocea ei la telefon, pocnetul ușii care se închide, sunetul degetelor lui bătând în fereastra ei pentru ca părinții să nu audă. Împreună, acestea alcătuiesc „cântecul lor“. Este poetic și plin de imaginație, iar ea l-a scris, a declarat mai târziu, în doar 20 de minute.

În al treilea rând: melodia și aranjamentul, îmbogățite cu vioară și banjo, sunt antrenante, completând inflexiunile sudiste din vocea ei. Pentru o fată din Pennsylvania, ea a învățat să cânte ca o persoană din Tennessee, iar bucuria din

glasul ei este contagioasă. În cele din urmă, videoclipul saturat de culoare, regizat de Trey Fanjoy, regizor veteran în domeniul country, amestecă în mod vibrant scenele cu Taylor întinsă pe un câmp de flori și cu ea pregătindu-se pentru o întâlnire (vorbind la un telefon fix de culoarea piersicii, admirându-și unghiile proaspăt lustruite), într-o rochie de bal, pe veranda din față, cu ușa de la intrare vizibilă în spatele ei. Se face trecerea, apoi, la o scenă monocromatică contrastantă, cu ea pe o scenă, purtând o rochie neagră și cântând la o chitară mare argintie, în timp ce trupa ei de acompaniament, care arată mai degrabă ca o formație New Wave din anii 1980, în costumele lor alb-negru, adaugă note optimiste. Videoclipul a câștigat în mod meritat trofeele Videoclipul anului și Videoclipul feminin al anului la CMT (Country Music Television) Music Awards 2008.

Piesa „Our Song“ a fost ajută și de faptul că Taylor s-a făcut plăcută de miile de fani ai lui George Strait și Brad Paisley prin turneul pe care l-a susținut în deschiderea acestor superstaruri country în 2007. Atât Strait, cât și Paisley au cântat în amfiteatre și arene, iar Swift s-a confruntat cu până la 20 000 de oameni în fiecare seară. Cum s-a descurcat? O recenzie din *Calgary Herald* la spectacolul lui Paisley a re-zumat-o într-o frază extrem de favorabilă: „Încălzirea pentru Paisley a fost făcută de drăguța și carismatica Taylor Swift, în vârstă de 17 ani, al cărei spectacol fermecător a cucerit publicul.“ *Times Herald-Record* a fost și mai încântat de ea la Bethel Woods Center for the Arts: „Pe scenă a urcat o tânără aprigă pe nume Taylor Swift. [...] Pentru o tânără interpretă, Swift a avut o prezență grozavă pe scenă și a arătat ce viitor uimitor i se rezervă.“ *C-ville Weekly*, într-o recenzie la unul dintre concertele de deschidere ale lui George Strait, a comparat-o cu Dolly Parton – sau cu părul lui Parton, în orice

caz, observând „buclele blonde săltărețe“ ale lui Swift, care constituiau „aproximativ jumătate din masa ei corporală“.

Când au apărut aceste recenzii, epoca primului ei album era în plină desfășurare. Albumul ei de debut, *Taylor Swift*, a apărut în 24 octombrie 2006. Ediția standard a fost compusă din „Our Song“, „Tim McGraw“, „Teardrops on My Guitar“ și alte 8 melodii, toate scrise în dormitorul ei sau în timpul lecțiilor de la școală. Avea să împlinească 17 ani abia peste șapte săptămâni. La început, nu se aștepta la mare lucru de la acest album, declarând pentru *American Songwriter*: „După prima săptămână, m-am gândit: «Aș fi incredibil de norocoasă dacă acest album va câștiga vreun premiu de aur. Sau orice fel de premiu.»“ Ea vorbea cu revista în 2011, moment în care albumul fusese premiat de 5 ori cu platină. În 2017, a primit platină de 7 ori – 7 milioane de copii vândute.

Contrar așteptărilor ei, albumul a decolat foarte repede. În ianuarie 2007, la 3 luni după lansare, albumul era deja în top, iar primul său single, „Tim McGraw“, era în Top 10. Numirea piesei după unul dintre superstarurile muzicii country i-a adus lumina reflectoarelor, dar succesul lui s-a datorat în întregime eforturilor sale.

Vârsta ei a fost esențială în acest caz. Chiar dacă era prea tânără pentru a scrie cântece semnificative pentru cei de 35 de ani, avea exact vârsta potrivită pentru a se descurca pe canalele de *social media*, care începeau să devină populare – o altă binecuvântare pentru ea și pentru casa ei de discuri, Big Machine. Casele de discuri country nu prea reușeau să se impună în lumea digitală deoarece fanii de country, mai în vârstă, nu cumpărau online piesele. Dar adolescenții o făceau. Deci, din punct de vedere promoțional, ea avea totul sub control: și-a petrecut cea mai mare parte a anului 2007

pe scenele de concert, fermecând mulțimile de fani mai în vârstă ai lui Paisley și Strait, implicându-se în același timp online cu oameni de vârsta ei și fiind recompensată de vânzările puternice de descărcări online.

Era deja cunoscută în Nashville, unde prietenii ei din liceu răspândiseră vestea – în afară de o gașcă geloasă, care o ostraciza –, dar exista un public potențial mult mai mare și ea știa cum să intre în legătură cu el. Părinții ei au fost suficient de înțelepți încât să înregistreze domeniul *taylorswift.com* în 2002, dar, în câțiva ani, cea mai bună modalitate de a ajunge la oameni a fost prin intermediul rețelelor sociale. Era activă pe MySpace, unde s-a înregistrat în 31 august 2005. Acesta era pe atunci cel mai vizibil site de socializare și a fost rampa de lansare pentru o serie de viitoare superstaruri, inclusiv Adele, Arctic Monkeys și Calvin Harris. Taylor i-a văzut imediat oportunitățile; mai mult decât atât, a fost prima artistă country care s-a implicat pe deplin. „Online-ul este grozav“, a declarat ea în 2006. „Îi aduce pe oameni împreună. Le oferă oamenilor o modalitate de a comunica.“

Ar fi făcut același lucru și cu Facebook, dar, până la deschiderea acestuia pentru toți cei cu vârsta de peste 13 ani în septembrie 2006, era rezervat doar studenților și ea nu a putut obține un cont. Nedumerit, managerul ei, Rick Barker, a apelat la singura studentă recentă din trupa lui Taylor, violonista Emily Poe, care a urmat cursurile Universității Belmont din Nashville. Poe se înregistrase pe Facebook și i-a permis lui Barker să comunice cu fanii până când Taylor a fost eligibilă pentru a se înregistra personal.

Sociabilă din fire, Taylor a folosit MySpace pentru a intra în contact cu fanii: posta melodii, răspundea la întrebări, îi ținea la curent. Principalul pilon al abordării sale a fost să-și trateze fanii ca pe niște prieteni. Biografia ei de pe

MySpace, evident scrisă de ea însăși, o arată ca fiind amuzantă și plăcută: „Îmi plac oamenii care sunt drăguți cu mine. Al doilea nume al meu este Alison. Sunt extrem de înaltă (180 cm). De exemplu, sunt acea persoană foarte înaltă care îți blochează vederea la un concert.“ Plus o listă lungă de alte lucruri care o distingeau („În timpul liber îmi place să fac experimente de copt aleatorii în bucătăria mea și să le trimit scrisori oamenilor“), iar tot ce trebuia să facă cineva pentru a-i fi prieten, declara ea, era să o placă.

Asta era ușor de făcut. Era atât de minunată, încât cine nu ar fi vrut să îi fie prieten? Ea era genul de fată din vecini – dacă fata vecinilor ar fi avut un contract de înregistrare și talentul de a scrie cântece despre vulnerabilitatea personală, dar și universală. În 2007, avea 350 000 de prieteni pe MySpace, iar în 2009, peste 1 milion.

Întrebă-l pe orice interpret sau compozitor pop important – Adele, Lewis Capaldi sau Ed Sheeran – cum a reușit să se apropie de public, iar răspunsul va fi același: cântecele sale sunt genul cu care poți rezona. Versurile lui Taylor Swift sunt inspirate de situații din viața ei, iar modul în care a scris despre ele a rezonat cu fiecare adolescentă. Chiar și o fată care nu știa nimic despre superstarul country Tim McGraw putea simți că Taylor descrie viața oricărei fete, nu doar pe a ei; cântecul nu este despre McGraw însuși, ci este mai degrabă o amintire dulce-amară a momentului în care îi asculta una dintre piese împreună cu fostul ei iubit. Deși nu este menționat pe nume, cântecul pe care l-au ascultat în viața reală a fost „Can't Tell Me Nothin'“, de pe albumul *Live Like You Were Dying* (2004) al lui McGraw.

Acesta a fost începutul relației ei de artistă cu fanii ei, relație care a fost atât de importantă pentru succesul ei. Dar mai întâi de toate...